

[Bracher.]

at der rejser sig advarsler og protester, både fornuftbetonede og stærkt følelsesladede. Det er derfor nødvendigt med nøgterne overvejelser, før vi går til anlæg af det første kraftværk i vort land. Situationen er ikke mere anstrengt, end at man nok kunne vente 3 år, som det er anbefalet i den af førnævnte konference udsendte resolution.

På den anden side er der pres udefra; på grund af samarbejdet landene imellem er det måske nødvendigt at handle hurtigere, end vi egentlig kunne ønske det. Vi har allerede atomkraftværker mod syd og øst og vest, endog fra Sverige meget tæt på. Vi er allerede i risikoområdet. Om risikoen ved et anlæg inden for vore grænser er større, er et spørgsmål. Ifølge professor Povl Ølgaards udtalelser i radioens orientering i går er der i dag behov for alternative energikilder til supplerung af dem, vi i forvejen har. Lovgivning er i alle tilfælde nødvendig, og vi har siden 1962 haft en lov om atomanlæg, ligesom en kommission har arbejdet med sagen og afgivet betænkning 1968.

I det foreliggende lovforslag siges det, at det er nødvendigt af hensyn til en række ændringer i de nugældende erstatningsregler. Det er klart, at der gennem 14 år må ske en del på internationalt plan, som vi må følge op. Det er vigtigt, at vi ajourfører alle gældende internationale regler. Lovforslaget lægger op til en ratificering af Pariskonventionen og tillægskonventionen, som kommissionen har anbefalet det. Vi bevæger os også her på et nordisk samarbejdsplan.

Vi kan tiltræde de i lovforslaget foreslåede erstatningsregler. Det for os i kristeligt folkeparti vigtigste er, at man ikke uden videre kan gå hen og anlægge et atomværk. I den nugældende lov er det statsministeren, der skal give sin godkendelse, mens det i lovforslaget lægges hen til undervisningsministeren. Det forekommer os at være en lempelse, idet en statsministergodkendelse må ses som værende på regeringsplan, mens en undervisningsministergodkendelse vel kan ske administrativt.

I en så alvorlig sag som denne må godkendelse hvile på et vel gennemarbejdet og undersøgt grundlag, ikke mindst når det gælder stedet for anlæggelsen af et kraftværk. Vi har derfor det ønske, at det blev folkettinget, der godkendte et værks anlæg-

gelse. En så alvorlig sag må være velovervejet, før der gives grønt lys; det gælder jo det danske folks sikkerhed.

Handelsministeren har i går i tv tilkendegivet, at det efter hans personlige mening må være sådan, at folkettinget får alle oplysninger, før det første værk skal gå i gang. Den udtalelse skal ministeren have tak for. Vil det så ikke være naturligt, at det også bliver folkettinget, der giver selve godkendelsen?

Vi vil gerne støtte det forslag, der har været fremme om nedsættelse af et udvalg, hvor der gennem høring kan gives os større kendskab til grundlaget for udnyttelsen af atomenergien. Kristeligt folkeparti går ind for en velvillig behandling af forslaget, men der er altså enkelte ting, vi gerne vil se nøjere på.

Fuglsang (DKP):

Det er forståeligt, at planerne om at oprette det første atomkraftværk i Danmark har rejst en bred debat, som jo også har præget det lovforslag, vi her behandler, selv om det i sig selv kun handler om visse områder, om ansvar, erstatninger, kontrol o. lign.

Medvirkende til den almindelige uro er selvfølgelig erindringerne om den første gang, da menneskeheden for alvor oplevede atomkraftens vældige og ødelæggende styrke med de to atombomber, der faldt over Japan. Hertil kommer jo viderehen bevidstheden om, at hidtil synes forskningen med hensyn til kerneenergi i meget høj grad at være knyttet til dens udvikling og udnyttelse til militære formål. Men vi — og i og for sig også fremsættelsen af forslaget — erkender, at der derudover findes en række usikkerhedsmomenter også med hensyn til dens fredelige udnyttelse. Således nævner § 19 en hel række, deriblandt også væbnede konflikter, fjendtligheder, alvorlige naturkatastrofer og ikke mindst det ofte nævnte spørgsmål om, hvad vi skal gøre ved affaldsprodukterne.

Det gælder i høj grad med atomkraften, som det gør for den første store landvinding, menneskeheden gjorde, ilden, at den kan være en ond herre, og at opgaven bliver at gøre den til en god tjener til menneskehedens fælles bedste. Afgørende for, hvad den bliver, er i væsentlig grad her som på andre områder, hvem der råder over den, og i hvis